

Дијана Томиќ-Радевска

РЕЦИКЛИРАЊЕ

Дијана Томиќ

Музеј на Град Скопје, Отворено графичко студио
2. декември 2010

РЕЦИКЛИРАЊЕ

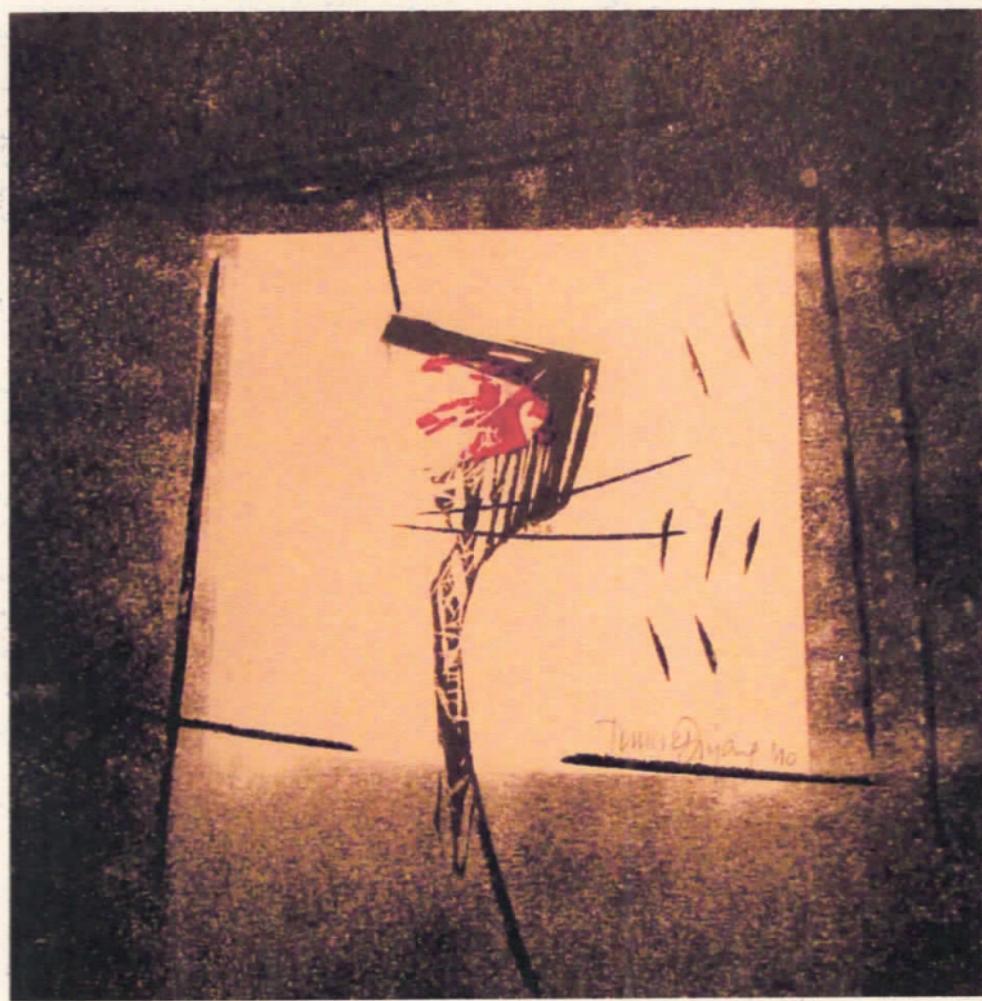
Она што во досегашната ликовна практика на авторката Дијана Томиќ-Радевска претставуваше предлошка за реинтерпретативно делување врз личната меморија и сеќавање, и кое како посредство ја користеше фотографијата, во најновиот циклус дела „Рециклирање“, добива првостепено значење преку негово материјализирање во предмет (стари употребени картички, ЦД-а, и парчиња отпадна или рециклирана хартија) со новостекната визуелна, естетска и семантичка содржина.

Поставката е составена од три ликовни партиции кои се разликуваат, како во однос на материјалот, така и во однос на наративната компонента со која се користат (како пренесувачи на различни видови податоци поврзани со нивната некогашна функционалност, звуци, текстуални пораки).

Обединувачки елемент е употребата на графичка техника која, аплицирана врз различно дизајнерско решение, дозволува мноштво различни визуелни концепти на обликување.

Реперна точка, врз која се развива проектната замисла на авторката, е создавање на дискурзивно поле во рамки на одредена сликовна претстава, во кое се обновува утилитарноста на некогаш искористениот предмет, со тоа што му се доделува нова дескриптивна, експликативна и интерпретативна функција. Така, некогаш употребените телефонски, реклами, хотелски, клуч-картички, оштетени ЦД-а, со посредство на креативна интервенција стануваат подлога за поврзувања на ликовни решенија, кои во смисловен и значенски контекс добиваат улога на разменувачи на говорен или писмен јазик, или пак се ставени во функција на референти на нови визуелни читања.

Секоја графичка единица која е носител на полиморфна содржина, се наоѓа во улога на медијатор помеѓу мноштво наративи, оние веќе создадени и оние кои допрва треба да се пресоздаваат од страна на реципиентот, и со тоа претендира кон создавање на метајазик кој овозможува ново толкување на претходно дефинираната визуелна содржина (како во однос на знаковниот, така и во однос на естетскиот приказ). Со овој вид интервенција, авторката ја менува и функцијата на самиот предмет - отпадниот материјал кој може да заврши на губиште таа го рециклира, односно трансформира во ново уметничко дело.

Насловот на циклусот, освен што укажува на реобновување, настанато како резултат на аплицирање на ново графичко решение и ликовен експеримент, потенцира и „рециклирање“ на еден вид мисловна емоција во однос на сеќавањата поврзани со предметите и ситуациите во кои тие се употребувале. Асоцијативните графички претстави, кои остваруваат релација со одредена приказна поврзана со дадениот предмет, може да се читаат и ретроградно, како знаци кои ја бришат темпоралноста и просторноста создадени во меморијата на авторката, создавајќи подлога за нова значенска содржина и обликовно решение во поинаква просторна и сликовна димензија. Така, отпадниот предмет (ЦД, картичка, парче хартија) преку процес на креативна трансформација прераснува во носител на сосема поинаква приказна-рециклиран податок, рециклиран живот, рециклирана тајна.

Јованка Попова

104 - Dignano 00